

99. ՔՅԱԼԱԳՅՈՁԸ

Իրյեք մարդ էթասեն անտառներ շուռ կյալու, ընկես յեն Քյալագյոզի ծյեռը: Քյալագյոզը ըտրանցը պոնյելի, ճխտյելի զաղայի մեչը: Ընտյեղ ոչխար ըլելի: Մե հսկայական ճյոճ քար պերելի քցելի տոան մեչը: Հետո պերելի կրակն անյելի, նայելի տրանց իրյեսը:

Էն մի մարդը շատ ղլավ ըլելի: Էդ ղլավին պոնյելի, ուռտը տրյելի ուռտի տակը, քաշելի ճկելի, Էրկու կտյոր անելի, թալելի կրակը, Էփելի ուտյելի: Հետո իլելի վըր քամկին քնյելի:

Էն Էրկու մարդն ասելին.— Էն մի կյիչերը մեկիս կուտի, Էն մեկել կիչյերն էլ մեկիս կուտի:

Կելնեն չիչը տնեսեն, կրակը կարմրյելի, վերցնյեն ճխտյեն տրա թաք աչքը, վուռը ճակտի վրա գտնվելի, քոռցացյելին:

Էդ Քյալագյոզը բոռացել, տեղից թռերի, տրանք փախած ին մտել ին զաղայի մեչը: Էդ Քյալագյոզը Էդելի քյոռ, ինչքան ափլփելի, չի կարողանալի պոնյել: Իկալի քյաղայի տյուռը, քարը քաշելի, վուռտը կարմնջի նման տնելի քյաղայի տյուռը, որ իկյան ծեռք քցի, պոնի: Քյաղայի մեչը ոչխար ըլելի: Քյալագյոզը կանչելի ոչխարնյերին մեկ-մեկ տուրս, ափլփելի, տեսնելի ոչխար ին, պաց թողնելի ուռտաց տակից Էլնելին տուրսը:

Էտ Էրկու հոբին Էրկու ոչխար մորթեսըն, ոչխարի մորթին քաշած վրաքները տապ-տապ Էկած ին, ոչխարի հետ Քյալագյոզի փաշաների տակից ընցնեսին:

Քյալագյոզ ծյեռքի տալիս պուրտի հենց կինա ոխչարին, պաց թողնե, Էլնես ին, ազատվելին: